PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05, interurban 72 și 286. Telex sportrom buc. 180.

sportul

4 pagini 30 bani

Anul XXV — Nr. 704 (6138) ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT Vineri 24 octombrie 1969

Conferință de presă

- 4.500 AUTOTURISME ÎN 1970
- DACIA 1300 VA COSTA 68.000 LEI

Aseară a avut loc, în sala Palatului Republicii, o conferință de presă în cadrul căreia Uzina de autoturisme Pitești și Regia Națională a Uzinei franceze Renault au prezentat ziariștilor prezenți, români și străini, noile tipuri de automobile „Dacia 1300" și „Renault 12".

După ce specialiști din conducerea celor două uzine au răspuns la întrebările ziariștilor privind caracteristicile noilor tipuri de automobile, ing. Mihai Dumitru, director general al Uzinei de autoturisme Pitești, a comunicat și prețul maximal la care vor fi puse în vînzare primele autoturisme „Dacia 1300": 68 000 lei. S-a menționat, de asemenea, că producția acestui nou tip de automobil românesc va atinge la sfîrșitul anului viitor cifra de producție de 4500 de bucăți.

Returul întîlnirii Steaua - Hapoel Rehovot

Meciul retur Steaua — Hapoel Rehovot, din „Cupa campionilor europeni" la handbal, va avea loc astăzi, de la ora 18,00, în sala Floreasca.

OVIDIU GOREA
Văzut de AL. CLENCIU

Iată pe trei dintre membrii echipei reprezentative de tenis a țării, reuniți în fața exemplarelor din „Sportul" cuprinzînd relatările marii finale de la Cleveland: Ion Țiriac, Sever Dron și Ilie Năstase.

GALA FESTIVĂ A TENISULUI

In organizarea ziarului **sportul**

Duminică — ora 10,00 — pe terenul central de la Progresul

O inedită încrucișare de rachete între cei 4 echipieri ai reprezentativei României, finalistă a „Cupei Davis"

ION ȚIRIAC
ILIE NĂSTASE
PETRE MĂRMUREANU
SEVER DRON

- PARTIDE DE SIMPLU ȘI DUBLU, ÎNTRE TENISMANII FRUNTAȘI AI ȚĂRII
- UN ORIGINAL SISTEM DE PUNCTAJ II VA STABILI PE ÎNVINGĂTORI

Nu absentați de la reîntîlnirea cu echipa de tenis a României!

● Finaliștii „Cupei Davis" 1969 ne-au vizitat la redacție ● Ashe învins de Năstase ● Țiriac a trecut de tenacele Lutz ● Victorie clară a românilor în fața echipei complete a S.U.A.!

Revederea mult dorită, atît de îndelung așteptată, s-a produs în sfîrșit! Ion Țiriac, Ilie Năstase, Sever Dron și Petre Mărmureanu sînt, din nou, printre noi, la capătul acestui fantastic drum printre meridiane și linii de tușă, care i-au dus dincolo de Ocean, pînă în fief-ul competiției supreme a tenisului. A rămas în urmă Cleveland, orașul ultimului test al disputelor din jurul Salatierei de argint, ca și Washington, Las Vegas și Denver, Paris și Tel Aviv, escalele ulterioare ale peregrinărilor lor. Ieri, la redacția noastră, în jurul unei mese acoperite de ziare, fotografii, programe și corespondență de tot felul, trei dintre ei ne-au împărtășit ultimele lor impresii, dintre care facem azi loc celor ale lui Ion Țiriac și Ilie Năstase.

Ion Țiriac, peste care a mai trecut o jumătate de an de competiții, nu pare de loc autorizat să poarte epitetul său acreditat de „veteran" al teni-

(Continuare în pag. a 2-a)

Radu VOIA

„U" 1919-1969

VIZI ȘI „DOMNUL U"

CLUJ, 23 (prin telefon, de la trimisul nostru). — Jubileul „Universității" Cluj n-ar fi căpătat, poate, asemenea colorit și proporții dacă n-ar fi existat un spirit activ care să canalizeze spre „U" — de circa doi ani încoace — toată atenția și să mobilizeze toate energiile. Neobosit și fecund în idei, EL a realizat semicentenarului o „panoplie" deosebit de vastă și revelatoare, panoplie care stă astăzi la dispoziția tuturor amatorilor și simpatizanților clubului „U". Pentru compunerea ei, eforturile au fost enorme! A fost nevoie să se apeleze la instituții și oameni de a căror existență nu știa nimic pînă mai ieri, să sensibilizeze condeie ale redactorilor din presa centrală și locală, să „sugereze" regizorului Popiță cîteva minute în plus pentru pelicula jubiliară „Gaudeamus", să intermedieze colegului Ioan Chirilă rendez-vous-ul cu eroii „Șepcilor roșii", să stimuleze directori generali spre a pune aviz favorabil pentru o emisie de timbre și mărci poștale cu jubileul „U", să înfrîngă inerții și să tragă din tipografie diplome, invitații și o „galerie" de afișe jubiliare în forme elegante și sugestive, să-și pună la încercare fantezia pentru a sugestiona o suită de bibelouri care să intre în casa sau mașina fiecărui „U"-ist.

Pentru această ardoare cu care s-a dăruit „U"-ului, persoana este denumită „Domnul U", nume sub care este cunoscut la Cluj și care exprimă cel mai fidel identificarea sa cu ficțiunea sau realitatea care este „U". Persoana respectivă — credem că ați recunoscut-o, deja — este fanaticul „U"-ist, secretarul general al clubului, prof. Titus Lucaciu

★

Cînd ai în față figuri cărora istoria sportului le-a consacrat capitole întregi și le-a însoțit numele cu epitete din zona superlativului — cum s-a întîmplat zilele acestea cînd am avut întreaga panoramă a gloriilor Clujului — receptivitatea la nume mai puțin spectaculoase se diminuează enorm. Și, într-adevăr, acesta era sentimentul cînd cineva — companion la meciul jubiliar de baschet „U" — Politehnica Galați — m-a apelat: „Util mai este jucătorul acesta!", remarca, privindu-l pe Emeric Vizi, unul din oamenii de bază ai „cinciului" clujean. Cuvintele, cu efectul unui șoc, m-au trimis la seara de 20 octombrie cînd gruparea clujeană, atunci „medaliată cu bronz" la ediția din acest an a „Cupei României", toasta pentru cei 33 de ani pe care îi împlinea atunci apreciatul lor coechipier, profesorul de matematică Emeric Vizi.

De 13 ani titular în divizia A și permanent în primul „cinci" al Universității, de mai multe ori selecționat în națională, minunat om de echipă și bun tehnician, jucător sobru și de o mare finețe, exemplu de corectitudine și exprimînd o disciplină dusă la virtuozitate, Vizi, fără să fie o „scînteie" sau omul care întoarce destine, rămîne utilul jucător de echipă, superior în constanța și modestia sa, aparținînd acelei categorii de sportivi ocoliți, pe nedrept, de titlul de maestru.

Nușa MUSCELEANU

„U" CLUJ

„U" este bătrîn. A împlinit 50 de ani. Dar nu se sfiește să-și sublinieze și să-și sărbătorească vîrsta, semn de mare vitalitate intrinsecă.

S-a născut imediat după primul război mondial. A existat pe vremea tramvaiului cu cai, pe vremea redingotei și jobenului, pe vremea studenției romantice cu parfum de Heidelberg, și iată-l ajuns pînă în anul aselenizării.

În aparență e un club sportiv ca toate celelalte. Dar, dacă ar fi numai atît, atunci cum s-ar explica electricitatea aceea proprie care a înfiorat atîtea simțiri, poezia secretă încorporată în existența lui, reverberațiile născute în apele atîtor suflete la rostirea numelui său.

„U" este un monument trainic în care s-au topit multe mii de ființe trecătoare ca să-i dea lui rezistența bronzului.

„U" are o istorie de care apropiindu-ți urechea auzi cum trece timpul cu sonorități de măreție, de zbucium, de peregrinări, de veselie boemă, de elan viril.

„U" e singurul club de la noi care are un „imn".

„U" e partea de tinerete din ființa celor ce erau adolescenți acum trei, patru sau cinci decenii; e roca tradiției de care s-au prins cu ancora brațelor adolescenții de acum.

„U" e un vin străvechi, împărătesc, băut în guri mici de toată studențimea din Cetatea Clujului.

„U" e o idee născută sub cerul Eladei unde spiritul rafinat s-a onorat pe sine, recunoscînd și cultivînd pentru prima oară frumusețea trupului și armonia dintre ele.

„U" e un foc întreținut cu lemne de cedru stropit cu rouă și cu toate esențele din grădinile Napocăi.

„U" e o pasăre de argint care își făurește cuib în inimi și-n memorie și rămîne acolo pînă în seara vieții, cîntînd într-una o melopee învățată pe malurile Someșului.

Romulus BALABAN

TURNEUL PE CATEGORII DE GREUTATE

PATRU BOXERI FRUSTRAȚI DE VICTORIE!

SIBIU, 23 (prin telefon de la trimisul nostru). Primul gong din cadrul turneului pe categorii de greutate a răsunat miercuri la ora 18,30 în sala Școlii sportive din Sibiu.

Faptul că din competiție au fost eliminați o serie de boxeri valoroși ca I. Lungu (Metalul București), I. Ștefan (A.S.A. Tg. Mureș), Șt. Mihalcec (Motorul Arad), C. Negoescu (Olimpia București) într-un mod cu totul surprinzător și nedrept, pune acest turneu — încă din start — într-o lumină care îi denaturează însăși rațiunea pentru care a fost organizat. După cum ne spunea și antrenorul Ion Popa, prezent la acest turneu, pentru a-și culege informații și a depista elemente de perspectivă, Mihalcec a constituit o plăcută revelație. Deși nu s-a situat la nivelul lui Ov. Gorea (Voința Reghin), de departe cea mai valoroasă evoluție din prima gală, Mihalcec (învins de către arbitri în fața lui Șt. Stîngă — Voința București), n-a cîștigat dreptul de a evolua mai departe, dar a primit sufragiul moral al specialiștilor prezenți aci. Cea mai ușoară victorie a fost obținută de G. Pometcu (Voința București) în fața lui P. Stoica (Constructorul Buzău). Un meci plăcut, foarte clar, cu execuții tehnice corecte de ambele părți, întreținînd un ritm alert, l-au furnizat Chiriță Stoian (A.S.A. Tg. Mureș) — elevul celui mai nedreptățit antrenor la acest turneu — și Teodor Nebunoiu (Dinamo Brașov), Brașoveanul a fost declarat cîștigător la puncte pe nedrept. Celelalte rezultate tehnice: COCOȘ — I. Gherman (Metalul Bacău) b.p. I. Bănică (Cimentul Medgidia); P. Ocică (A.S.A. Tg. Mureș) b.ab. III C. Dumitru (Dinamo Brașov); I. Olvós (I.S. Cîmpia Turzii) b.p. I. Lungu (Metalul București) — decizie eronată; SEMIUȘOARE — V. Manea (Electroputere Craiova) b.p. I. Nastasiu (A.S.A. Bacău); A. Mocanu (Dinamo Brașov) b.ab.II Al. Matlaș (Olimpia Satu Mare); Gh. Roșca (I.S. Cîmpia Turzii) b.p. I. Stefan (A.S.A. Tg. Mureș) — decizie eronată; I. Mageri (Rapid) b.p. V. Așteleanu (U.M. Timișoara); O. Gorea (Voința Reghin) b.ab. III Gh. Gologan (Progresul București); Gh. Popa (Metalul București) b.p. I. Mihăileanu (Electroputere Craiova) — decizie eronată; I. Marin (Delta Tulcea) b.p. C. Negoescu (Olimpia București) — decizie eronată; SEMIMIJLOCIE — N. Streașină (Dinamo Brașov) b.p. Gh. Picior (U.M. Timișoara); K. Racz (Tractorul Brașov) b.p. T. Marconi (U.M. Timișoara); C. Ghiță (Dinamo București) b. desc. III Gh. Voicu (Metalul București); Gh. Buta (Dinamo Brașov) b.p. D. Precup (Dinamo București); MIJLOCIE — L. Varga (A.S.A. Tg. Mureș) b. ab. I I. Leoveanu (Electroputere Craiova).

Gheorghe ILIUȚĂ

LA POLO, UN SIMULACRU DE DERBY:

DINAMO-STEAUA 5-5

Nefiind în joc titlul, cucerit de dinamoviști „înainte de limită", ne-am așteptat ca meciul de polo Dinamo — Steaua, desfășurat în penultima etapă a diviziei A, să ne ofere un spectacol agreabil. Din păcate, nici măcar acum, cînd, precizăm, se aflau în bazin majoritatea actualilor sau foștilor internaționali (aflați în activitate), nu am putut vedea decît un meci oarecare, presărat cu greșeli de tehnică, cu faulturi, cu ratări copilărești, desfășurat într-un ritm lent, bătrînesc. Primii au înscris dinamoviștii (Kroner, min. 0,48), dar steliștii au egalat destul de repede (Teodoru, min. 2,03). Au marcat apoi Kroner (min. 4,43), Neacșu (min. 8,16), Culineac (min. 9,08), Novac (min. 9,32) și Popa (min. 9,54), scorul devenind la sfîrșitul a două reprize 4—3 pentru Steaua. În continuare, Steaua mai înscrie prin Frîncu, dînd impresia că va cîștiga. Dar, Kroner reface din handicap (min. 14,58), iar în min. 18,43, după cîteva ratări de ambele părți, Novac egalează printr-un frumos șut razant cu apa. Deci, Dinamo — Steaua 5—5 (2-1, 1-3, 1-1, 1-0), rezultat prin care prima formație rămîne neînvinsă în această ediție a campionatului național. Timid și nesigur a arbitrat Șt. Karacsoni (Oradea). **(D. ST.)**

★

Voința Cluj — Rapid București 6—5 (0—1, 2—1, 2—2, 2—1). Meci de luptă, cu foarte multe neregularități. Arbitrul timișorean **A. Stănescu** a dictat nu mai puțin de 12 eliminări. Au marcat: **A. Silaghi** (2), **Șt. Silaghi, Rusu, Fülöp** și **Zete**, pentru Voința, respectiv **Rusu** (3) și **Lascăr** (2).

C.S.M. Metalul roșu Cluj — Politehnica Cluj 6—6 (1—2, 2—1, 2—2, 1—1). Joc foarte disputat, dar în limitele sportivității (nu s-a înregistrat nici o eliminare), în care ambele formații au avut conducerea, pe rînd. Au marcat: **Toth** (3), **Urcan** (2) și **Kari**, pentru C.S.M., respectiv **Daneiu** (3), **Crăciuneanu, Daroczi** și **Spingold.** Foarte bun arbitrajul lui **I. Drăgan** (Buc.). **(P. RADVANI.** coresp.).

I.E.F.S. — Crișul Oradea 4—2 (1—0, 2—0, 1—1, 0—1). În ultima parte a jocului orădenii au jucat mai curajos și au izbutit să reducă din handicap. Au marcat: **Olan** (2) și **Silha** (2), pentru I.E.F.S., respectiv **Biro** și **Hegheși.** Arbitrul **M. Ștefănescu** a condus foarte bine un meci dificil. **(D. GRAUR).**

Talonat de Teodoru, Grințescu este gata să șuteze

Foto: B. GABRIEL

CEA MAI LUNGĂ NOAPTE DIN ISTORIA FOTBALULUI

Citiți în pagina a IV-a, dramatica desfășurare a partidei de la Buenos Aires și amănunte de la meciurile din preliminariile C.M.

Gianni Rivera (stînga) deschide scorul. Față din returul finalei Cupei intercontinentale Estudiantes — Milan 2—1

Telefoto: A.P.-AGERPRES

PANORAMIC SPORTIV INTERN

MEMENTO TIMIȘOREAN

Două anotimpuri ale anului sînt adorate de locuitorii urbei noastre: primăvara și toamna. Poate datorită și faptului că activitatea sportivă cunoaște atunci vîrfuri de efervescență, mulți timișoreni practicînd diferite sporturi, ca să nu mai vorbim de „microbiștii" care asaltează stadioanele și terenurile. Și în acest început de sezon autumnal activitatea sportivă de pe malurile Begăi este amplă, atrăgătoare.

Pentru a vă crea imaginea de ansamblu a unui week-end timișorean este suficient să vă redau cîteva date. De pildă, sîmbătă și duminică sportivii noștri se vor întrece, numai în raza municipiului, pe 25 de baze, la startul competițiilor luînd parte 40 de formații de diferite categorii, însumînd 470 concurenți; și, deci, tot atîtea echipe sau jucători oaspeți care le vor da replica. Dacă mai adăugăm faptul că duminică stadionul Tineretului găzduiește etapa a II-a a concursului de alergări rezervat elevilor din clasele III—VII, la care se contează pe prezența a peste 1 000 școlari (garanția: în prima etapă la aruncări și sărituri s-au înscris 1 200 de elevi și eleve), precum și faptul că echipele de volei (Politehnica), fotbal (C.F.R. și Electromotor), popice (C.F.R.), rugby (U.M.T.), handbal (Tehnometal și „U" II) și echipa județului Timiș (ce participă la barajul de atletism de la Cîmpulung Muscel), se află în „sesiune", avem imaginea mai clară a bogatei activități competiționale

P. ARCAN
coresp. principal

(Continuare în pag. a 2-a)

Subiectul ăsta să-l discutăm, totuși...

M-au vizitat, zilele acestea, la redacție, trei foști camarazi de sport, oameni cu care, ani de zile, m-am înfruntat pe terenul aspru, dar loial, al rugbyului.

Ce plăcere poate fi aceasta, nu o înțelege deplin decît cel care a practicat o disciplină oarecare și al cărei spectator a trebuit să devină o dată cu trecerea nemiloasă a anilor. Dar, oricine poate realiza emoția unei revederi între prieteni, sporită de bucuria constatării unei stări fizice excelente, a unei tinereți robuste încă și pe care doar practica neîntreruptă a sportului o conferă. Și, de asemeni, orice iubitor al stadionului nu va rămîne insensibil la tulburarea resimțită de mine cînd va afla că cei trei erau tot atîtea glorii ale arenei, bine cunoscute în țară și peste hotare.

Dar, să lăsăm pentru mai tîrziu dezvăluirea numelor lor...

Ce mi-au relatat vechii prieteni?

Că la cluburile lor (pentru că cei trei aparțineau unor grupări diferite), li s-a interzis accesul la antrenamentele foștelor lor echipe! În maniere, oarecum, deosebite. Primilor doi, printr-o adresă (pe care am și văzut-o în original și pe care am imortalizat-o pe peliculă) destinată magazionerului clubului căruia i se dădea dispoziția bizară (și, aș zice, hilară) de a nu mai permite jucătorilor X și Y (plus un Z, pentru că era înscris acolo și un al treilea nume, al unui alt vechi rugbyst a cărui prezență la redacție nu s-a produs încă) accesul pe teren în zilele în care se efectuează antrenamente. Celălalt, de la al doilea club bucureștean, fusese mai brutal îndepărtat, pentru că îndrăznise să aibă niște păreri în legătură cu pregătirea echipei din care făcuse parte nu mai puțin de 19 ani (în ultimii în calitate de căpitan al ei!).

Ce-au povestit acești trei oameni ar fi greu de crezut dacă... n-ar fi real. Las la o parte argumentele lor, dar reproduc alte momente ale discuției. Unul dintre ei, tatăl unui copil de 12 ani, îmi spune pe neașteptate: „N-am știut ce să-i răspund băiatului meu cînd m-a întrebat de ce nu mai mergem la antrenamente? Pentru el, echipa mea era și echipa lui de ani de zile". (Amicul meu îi apărase culorile 14 ani neîntrerupți!).

Vă rog să mă credeți, la o astfel de imprejurare, în care un membru al viitoarei generații de sportivi putea plasa o asemenea întrebare, nici nu mă gîndisem în legătură cu situația foștilor camarazi de sport. Dar ea se ivise totuși...

Celălalt m-a surprins cu o altă relatare privind direct viața echipei din care fusese atît de brutal eliminat. Vrînd să știe de ce „bătrînii" nu mai vin la antrenamente, un tînăr din formația de bază a primit de la antrenor (fost și el tovarăș de sport și de echipă națională cu unii dintre amici) următoarea replică: „Subiectul ăsta nu-l discutăm!" Scurt și rezolut.

Ei bine, eu invit la o discuție tocmai despre acest subiect, pentru că lipsa de recunoștință, manierele inelegante, incapacitatea de a explica o măsură și, cu atît mai grav, lipsa dorinței de a o lămuri, nu reprezintă altceva decît tare ale sportului ce se cer extirpate.

Jucători fideli îmbătrînesc în rîndurile unui club, fenomen firesc, dar o fac aplaudîndu-i gloria, muncind nu numai pentru simpla lor satisfacție, iar atunci cînd (eventual) nu mai dau satisfacție în prima garnitură, ori, poate nici în cele inferioare, nu înseamnă că trebuie să fie alungați dintre tovarășii de sport. Toți cei trei amici îmi mărturiseau că au toată înțelegerea pentru ideea întineririi formației, că nu pun condiții și nici nu cer să fie introduși pe teren, dar să-și continue activitatea îndrăgită, devenită o a doua natură, să trăiască în continuare printre camarazii de sport, să poată fi utili celor tineri, inșiși antrenorilor lor, rămîne o dorință vie, legitimă, a fiecăruia dintre ei.

Îmi amintesc de cîtă căldură era înconjurat, la „Stadiul Român", Nae Mărăscu, de mult trecut de vîrsta propice sportului, Mișu Vardala, frații Virgil și Tudor Ioan, la „Sportul Studențesc" Papa Contant, Gică Nicola, Aurică Mărășescu, cum de la ei fiecare dintre jucătorii treculi prin aceste cluburi au învățat multe lucruri extrem de folositoare. Exemple de acest gen pot fi date și din activitatea altor asociații mai tinere. Astăzi, o serie de glorii ale arenei își iau rămas bun de la public într-un cadru sărbătoresc, emoționant, obicei de dată recentă și cu atît mai drag unora dintre noi, iar mulți rămîn atașați secțiilor din care au făcut parte, bucurîndu-se de dragostea tuturor. Cu atît mai greu de explicat ni se pare atitudinea adoptată de antrenorii Dumitru Ionescu (Dinamo), E. Denischi (Progresul București) față de foștii lor colegi, maestrul emerit al sportului Paul Iordăchescu, fost căpitan al reprezentativei naționale, maestrul sportului Emil Dumitrescu, Florin Vicol și Al. Labo. Căci despre ei este vorba... Dragi tovarăși de la Progresul și Dinamo, acest subiect se cere, credeți-mă, să fie discutat. Credeți-mă!

Em. VALERIU